

Подчинително Наклоненіе.

Осѣвъ прѣминъло оконч. и бѣдъщее има всичкы врѣмена на Изявително-то, придруженн отпрѣдъ съ съжзъ да.

Причлстія.

дѣйствително: пасъль, пасла, пасло гынжль, а, о
страдателно: пасень, пасена, пасено, пасеть, а, о

По четврътый примѣръ ся спрягать: *гребж, грызж, бодж, четж* и вси, кои-то имжть прѣм. оконч. на охъ. — По тоя сжщый примѣръ ся спрягать и *дамъ, ѳмъ* (на мѣсто дадж, ѳдж), повелително; *дай, ѳждь*.

По пятый примѣръ ся спрягать еднократнн глагола, кои-то имжть прѣм. оконч. на нхъ; като: *грабнж, сбднж, припнж* и пр.

100. — Забѣльжванія за трете спряженія;

1) Глаголи отъ едносложенъ корень съ окончителнж буквж *а* като: *бажъ, лажъ, тражъ, мажъ, кажъ* ся, ако и да ся спрягать по прѣвый примѣръ, нѣ въ прѣминъло оконч. прибирать и гласнж *я*, та правять: *баяхъ, лаяхъ, траяхъ, маяхъ, каяхъ ся*, така сжщо и блѣжъ прави *блѣяхъ*.

2) Глаголи: *бержъ, держъ, пержъ, стельж* (постельж) спрягать ся по вторый примѣръ, нѣ въ прѣминъло оконч. изврѣгать буквж *е* та правять *брахъ, драхъ, пряхъ, стлахъ*.

3) Глаголи по вторый примѣръ, кои-то имжть на края на корена си буквы *г, з, к, ц, и с* въ настоящее и прѣминъло неокончательно като дойджть тыя буквы да стоять прѣди мячкы гласны измѣнявать ся: *г* и *з* на *ж*, *к* и *ц* на *ч*, а *с* ся измѣнява на *ш*, като: *лж* (лъгахъ) наст. *лжжъ, лжжешъ, лжже, лжжемъ*.